

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0355/2011

17.10.2011

RAPORT

Soovitused komisjonile maksejõuetusmenetluse kohta ELi äriühinguõiguse kontekstis
(2011/2006(INI))

Õiguskomisjon

Raportöör: Klaus-Heiner Lehne

(Algatus – kodukorra artikkel 42)

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU LISA: ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA	8
SELETUSKIRI	15
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS	19
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	22
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	27

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

soovitustega komisjonile maksejõuetusmenetluse kohta ELi äriühinguõiguse kontekstis (2011/2006(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 225,
 - võttes arvesse nõukogu 29. mai 2000. aasta määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta¹ (maksejõuetuse määrus),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 2. mai 2006. aasta², 10. septembri 2009. aasta³ ja 21. jaanuari 2010. aasta⁴ otsuseid,
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 42 ja 48,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni ja tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamusi (A7-0355/2011),
- A. arvestades, et liikmesriikide maksejõuetusõiguse erinevused kas annavad piiriülese tegevusega äriühingutele konkurentsieeliseid või tekitavad ebasoodsa olukorra ja raskusi, mis võib takistada maksejõuetute äriühingute edukat restruktureerimist; arvestades, et sellised erinevused soodustavad nn meelepärase kohtualluvuse valimist (forum shopping); arvestades, et võrdsed võimalused tuleksid siseturule kasuks;
- B. arvestades, et tuleks võtta meetmeid meelepärase kohtualluvuse valimise nähtuse kuritarvitamise ja levimise vältimiseks, ning arvestades, et tuleks vältida konkureerivaid põhimenetlusi;
- C. arvestades, et isegi kui materiaaõigust maksejõuetuse küsimustes käsitleva organi loomine ELi tasandil ei ole võimalik, on teatud maksejõuetusõiguse valdkondi, kus ühtlustamine tasub end ära ja on saavutatav;
- D. arvestades, et liikmesriikide maksejõuetusõiguse osas toimub järkjärguline lähenemine;
- E. arvestades, et maksejõuetuse määrus võeti vastu 2000. aastal ja see on nüüd kehtinud rohkem kui üheksa aastat; arvestades, et komisjon peaks esitama aruande määruse rakendamise kohta hiljemalt 1. juuniks 2012;
- F. arvestades, et maksejõuetusmäärus sündis väga pika läbirääkimisprotsessi tulemusel, mistõttu paljud tundlikud küsimused jäeti välja ja selles sisalduv lähenemine oli juba vastuvõtmise ajal mitmes küsimuses ajast maha jäänud;

¹ EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1.

² Kohtuasi C-341/04 Eurofood IFSC Ltd [2006] EKL I-3813.

³ Kohtuasi C-97/08 Akzo Nobel NV jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon [2009] EKL I-8237.

⁴ Kohtuasi C-444/07 MG Probud Gdynia sp. z o.o. (ELT C 63, 13.3.2010, lk. 2).

- G. arvestades, et maksejõuetuse määruse jõustumise järel on toimunud palju muutusi, liiduga on ühinenud 15 liikmesriiki ja kontserne on tunduvalt juurde tulnud;
- H. arvestades, et maksejõuetusel on ebasoodsad tagajärjed mitte ainult asjassepuutuva äriühingu, vaid ka liikmesriikide majanduse jaoks, ning arvestades, et seetõttu peaks eesmärgiks olema iga majandusüksuse, iga maksumaksja ja tööandja kaitsmine maksejõuetuse tagajärgede eest;
- I. arvestades, et maksejõuetusmenetluse puhul keskendutakse nüüd rohkem likvideerimise alternatiivile - äriühingu päästmisele;
- J. arvestades, et maksejõuetusõigus peaks olema vahend äriühingute päästmiseks liidu tasandil; arvestades, et selline päästmine on – juhul kui see on võimalik – kasulik võlgnikule, võlausaldajatele ja töötajatele;
- K. arvestades, et võlausaldaja ei tohiks kuritarvitada maksejõuetusmenetlust, et vältida võlgade sissenõudmise tavamenetluse läbiviimist, ning arvestades, et seetõttu on vaja kehtestada asjakohased menetluslikud tagatised;
- L. arvestades vajadust luua õigusraamistik, mis on paremini kohandatud äriühingute ajutise maksejõuetuse juhtumitele;
- M. arvestades, et komisjon märkis oma 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal: Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia (KOM(2910)2020)” 21. sajandi ühtse turu saavutamist takistavatele puuduvatele ühenduslülidele ja kitsaskohtadele viidates järgmist: „Parandada tuleb VKEde juurdepääsu ühtsele turule. Ettevõtlust tuleb arendada konkreetsete poliitikaalgatuste, sealhulgas äriõiguse lihtsustamisega (pankrotimenetlused, eraühingu põhikiri jne), ja algatustega, mis võimaldavad ettevõtjatel ebaõnnestumise järel taasalustada.”;
- N. arvestades, et maksejõuetusõiguses tuleks ühtlasi kehtestada eeskirjad äriühingu tegevuse lõpetamiseks nii, et see kahjustaks kõiki osalisi võimalikult vähe ja oleks neile kõige kasulikum, kui on tehtud kindlaks, et äriühingu päästmine tõenäoliselt ebaõnnestub või on ebaõnnestunud;
- O. arvestades, et äriühingu maksejõuetuse põhjuseid tuleb igal konkreetsel juhul uurida, s.t tuleb kindlaks teha, kas äriühingu majanduslikud raskused on vaid ajutised või on äriühing täiesti maksejõuetu; arvestades, et peamine eesmärk on teha kindlaks võlgniku kõik materiaalsed vahendid ja võlakohustused, et hinnata tema maksevõimelisust või -jõuetust;
- P. arvestades, et kontsern on tavaline nähtus, aga kontserni maksejõuetusega ei ole liidu tasandil veel tegeletud; arvestades, et kontserni maksejõuetus toob eri jurisdiktsioonides tõenäoliselt kaasa mitme eraldi maksejõuetusmenetluse algatamise iga maksjõuetusse kontserni kuuluva liikme suhtes; arvestades, et kui neid menetlusi ei ole võimalik kooskõlastada, on kontserni kui terviku tegevuse ümberkorraldamine ebatõenäoline ja on võimalik, et kontsern tuleb lõhkuda osadeks, mis omakorda toob kahju võlausaldajatele, aktsionäridele ja töötajatele;
- Q. arvestades, et kontsernide maksejõuetuse korral on nende saneerimine ELis hetkel

erinevate siseriiklike õigusaktide tõttu raskesti teostatav ning seega on ohus tuhanded töökohad;

- R. arvestades, et riiklike maksejõuetuse registrite ühendamine ning selle tulemusena maksejõuetuse menetluste kohta andmeid sisaldava üldsusele juurdepääsetava ulatusliku ELi andmebaasi loomine võimaldaks võlausaldajatel, aktsionäridel, töötajatel ja kohtutel teha kindlaks, kas teises liikmesriigis on alustatud maksejõuetusmenetlust ja millised on nõuete esitamise tähtajad ning üksikasjad; arvestades, et see edendaks kulutõhusat haldust ja suurendaks läbipaistvust, austades samas andmekaitse põhimõtet;
- S. arvestades, et finantsasutuste puhul peaksid piiriüleised saneerimis- või likvideerimiskavad olema õiguslikult täitmisele pööratavad ja tuleks kaaluda nende kohaldamist kõigile süsteemselt olulistele ettevõtetele, isegi kui tegemist ei ole finantsasutustega, ning on arvamusel, et see on oluline samm asjakohase piiriülese maksejõuetusraamistiku loomisel;
- T. arvestades, et maksejõuetusmenetlust reguleerivad sätted peavad võimaldama erikorra kehtestamist põhilisi teenuseid pakkuvate elujõuliste üksuste, näiteks maksesüsteemide ja muude saneerimis- või likvideerimiskavadest kindlaks määratud mehhanismide lahutamiseks, ning arvestades, et peale selle peaksid liikmesriigid ka tagama, et nende maksejõuetusõigus sisaldab asjakohaseid sätteid, mis võimaldavad ELi tasandi erikorra maksejõuetute piiriüleste konglomeraatide elujõulisteks üksusteks lahutamiseks;
- U. arvestades, et maksejõuetusmenetlustes tuleks arvesse võtta kontsernisisesid ülekandmisi selle kindlustamiseks, et vajaduse korral oleks võimalik õiglase tulemuse saavutamiseks varad piiriülesest tagasi nõuda;
- V. arvestades, et teatud investeerimisettevõtteid, eelkõige kindlustusettevõtteid, ei saa silmapilkselt niisama likvideerida ja nende ettevõtete jaoks on vaja lahendusi, mis võimaldavad aja jooksul varad võrdselt jagada; arvestades, et ettevõtte üleminekut, tegevuse lõpetamist või selle jätkumist ei tohiks takistada ja et siin võib osutada vajalikuks prioriteetide seadmine;
- W. arvestades, et kõik otsused kaasata maksejõuetusmenetlusse pigem terve kontsern kui selle üksikud juriidilised üksused peaksid olema orienteeritud tulemusele ning arvestama igasuguse kaudse mõjuga, nagu muude lahenduste rakendamine või selliste tagatisskeemide mõju, mis hõlmavad ühe kontserni siseselt mitmeid kaubamärke;
- X. arvestades, et oleks asjakohane uurida kautsjonimenetluste ja standardite, sh võla aktsiatesse konverteerimise ühtlustatud määratlemist piiriüleste konglomeraatide suhtes;
- Y. arvestades, et kuigi tööõigus kuulub liikmesriikide pädevusse, võib maksejõuetusõigus avaldada mõju tööõigusele, ja arvestades, et suureneva üleilmastumise ja majanduskriisi kontekstis tuleb maksejõuetuse küsimust vaadelda tööõiguse perspektiivist, sest mõistete „töö” ja „töötaja” erinev määratlemine liikmesriikides ei tohiks seada ohtu töötajate õigusi ettevõtte maksejõuetuse korral; arvestades, et iga konkreetne maksejõuetuse teemaline arutelu ei peaks siiski automaatselt olema ettekäändeks tööõiguse reguleerimiseks ELi tasandil;
- Z. arvestades, et direktiivi 2008/94/EÜ (töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse

korral)¹ eesmärk on tagada töötajatele ettevõtte maksejõuetuse korral minimaalne kaitsetase, säilitades seejuures liikmesriikidele piisava paindlikkuse; arvestades, et rakendamise osas valitsevad liikmesriikide vahel erinevused ning neid erinevusi tuleb arvesse võtta,

- AA. arvestades, et direktiivi 2008/94/EÜ reguleerimisala hõlmab selgelt ka osalise tööaja, tähtajalise lepingu ja ajutise töösuhtega töötajaid; arvestades, et ettevõtte maksejõuetuse korral tuleks paremat kaitset pakkuda ka töötajatele, kes ei tööta standardse lepingu alusel;
- AB. arvestades, et võlausaldajate järjestamisel puuduv ühtsus vähendab kohtumenetluste tulemuste prognoositavust; arvestades, et on vaja suurendada töötajate nõuete prioriteetsust võrreldes muude võlausaldajate nõuetega;
- AC. arvestades, et direktiivi 2008/94/EÜ kohaldamisala, eelkõige rahuldamata nõude määratlus, on liiga lai, sest paljud liikmesriigid kohaldavad töötasu kitsast tõlgendust (nt jättes sellest välja lahkumistoetuse, preemia, hüvitamiskokkulepped jne), mille tulemusel võivad olulised nõuded täitmata jääda;
- AD. arvestades, et liikmesriigid on pädevad ise määratlema palga ja töötasu mõisteid, eeldusel et nad järgivad töötajate võrdsuse ja mittediskrimineerimise üldpõhimõtteid, nii et kõikides töötajaid potentsiaalselt kahjustavates maksejõuetusega seotud olukordades oleks võimalik neile maksta hüvitisi direktiivi 2008/94/EÜ sotsiaalse eesmärgi kohaselt ja nii, et hüvitise alammäär määratletakse hiljem;
- AE. arvestades, et kuna kogu ELis ja liikmesriikides on palju erinevaid töölepinguid, on praegu võimatu määratleda töötaja mõistet üleeuroopalisel tasandil;
- AF. arvestades, et kui vähegi võimalik, siis tuleks vältida direktiivi 2008/94/EÜ reguleerimisala osas erandite tegemist;
- AG. arvestades, et käesolevas resolutsioonis taotletavad seadusandlikud meetmed peaksid põhinema üksikasjalikele mõjuhinnaangutele, nii nagu Euroopa Parlament on nõudnud;
1. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 50, artikli 81 lõikele 2 või artiklile 114 üks või mitu ettepanekut võtta vastu õigusakt ELi äriühingute maksejõuetuse raamistiku kohta, järgides lisas toodud üksikasjalikke soovitusi, et tagada kõigi võimalike alternatiivide põhjaliku analüüsi põhjal võrdsed tingimused;
 2. märgib, et nimetatud soovitused on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõtte ja kodanike põhiõigustega;
 3. on seisukohal, et taotletava ettepaneku finantsmõju tuleb katta asjaomaste eelarveassigneeringutega;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja lisas toodud üksikasjalikud

¹ ELT L 283, 28.10.2008, lk 36.

soovitused komisjonile ja nõukogule.

RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU LISA: ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA

1. osa: Soovitused maksejõuetus- ja äriühinguõiguse konkreetsete aspektide ühtlustamise kohta

1.1. Soovitused maksejõuetusmenetluse algatamise teatud aspektide ühtlustamise kohta

Euroopa Parlament teeb ettepaneku ühtlustada tingimused, mille korral võib algatada maksejõuetusmenetluse. Euroopa Parlament on seisukohal, et direktiiviga tuleks ühtlustada menetluse algatamise aspektid järgmiselt:

- maksejõuetusmenetluse võib algatada võlgniku suhtes, kes on füüsiline isik, juriidiline isik või ühing;
- maksejõuetusmenetlus algatatakse aegsasti, selleks et raskustesse sattunud ettevõtjat oleks võimalik päästa;
- maksejõuetusmenetluse võib algatada ülalnimetatud võlgnike varade suhtes, õigusvõimeta üksuste (nt Euroopa majandushuviühing) vara, päranditombu ja ühisvara suhtes;
- maksejõuetusmenetluse võib algatada iga äriühing enesekaitseks juhul, kui maksejõuetus on ajutine;
- maksejõuetusmenetluse võib algatada ka pärast juriidilise isiku või õigusvõimeta üksuse tegevuse lõpetamist, kui vara jagamist ei ole veel toimunud või kui vara on veel alles;
- kohus või muu pädev ametiasutus võib maksejõuetusmenetluse algatada võlausaldaja või võlgniku kirjalikul taotlusel; taotluse menetluse algatamiseks võib tagasi võtta, kui menetlust ei ole algatatud või kohus ei ole taotlust tagasi lükanud;
- võlausaldaja võib taotleda menetluse algatamist, kui tal on sellega seotud huvi ja kui ta suudab usaldusväärselt näidata nõude olemasolu;
- menetluse võib algatada, kui võlgnik on maksejõuetu, s.t ei suuda täita maksekohustusi; kui taotluse esitab võlgnik, siis võib menetluse algatada ka otsese maksejõuetuse ohu korral, s.t siis, kui võlgnik ei suuda tõenäoliselt maksekohustusi täita;
- kui võlgnik esitab kohustusliku pankrotiavalduse, tuleb menetlus algatada ühe kuni kahe kuu jooksul pärast maksete katkemist, juhul kui kohus ei ole juba algatanud eelotsustusmenetlust või võtnud vara kaitsmiseks muid asjakohaseid meetmeid, tingimusel et maksejõuetusmenetluse kulude katteks on olemas piisav vara;

- liikmesriigid peavad kehtestama eeskirjad, millega võlgnikule pannakse vastutus avalduse esitamata jätmise või eeskirjadele mittevastava esitamise eest, ning tagama ka mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad sanktsioonid.

1.2. Soovitused nõuete esitamise teatud aspektide ühtlustamise kohta

Euroopa Parlament teeb ettepaneku ühtlustada tingimused, mille kohaselt tuleb esitada nõuded maksejõuetusmenetluse korral. Euroopa Parlament on seisukohal, et direktiiviga tuleks ühtlustada nõuete esitamise aspektid järgmiselt:

- tasumata võlgnevuste määramise kuupäevaks on töandja maksejõuetuse kuupäev ehk maksejõuetuse menetluse taotluse rahuldamise otsuse kuupäev või kuupäev, mil menetluse alustamisest keelduti põhjusel, et kulud ei ole kaetud;
- võlausaldajad esitavad oma nõude likvideerijale kirjalikus vormis ja teatud ajavahemiku jooksul;
- liikmesriigid peavad määrama ülalnimetatud ajavahemikuks üks kuni kolm kuud alates pankrotiotsuse avaldamise kuupäevast;
- võlausaldaja peab esitama nõude kohta tõendavad dokumendid;
- likvideerija koostab tabeli kõigi esitatud nõuetega ja see tabel pannakse välja pädevas kohtus maksejõuetuse määruse artikli 2 punkti d tähenduses;
- hilinenud nõudeid, s.t nõudeid, mille puhul võlausaldaja ei pidanud kinni nõude esitamise tähtajast, kontrollitakse, kuid need võivad tuua kõnealusele võlausaldajale täiendavaid kulusid.

1.3. Soovitus vältimismeetmete aspektide ühtlustamise kohta

Euroopa Parlament teeb ettepaneku ühtlustada vältimismeetmete aspektid järgmiselt:

- liikmesriikide seadused annavad võimaluse vaidlustada enne menetluse algatamist tehtud võlausaldajaid kahjustavad teod;
- teod, mille suhtes võidakse kohaldada vältimismeetmeid, on otsese maksejõuetuse ohu olukorras tehtavad tehingud, tagatisõiguste loomine, tehingud seotud osapooltega ja võlausaldajate petmise kavatsusega tehtavad tehingud;
- ajavahemik, mille jooksul on tegu võimalik vältimismeetme abil vaidlustada, on kõne all oleva teo olemusest sõltuvalt erinev; ajavahemiku alguseks loetakse menetluse algatamise taotluse esitamise kuupäev; ajavahemiku kestus võiks olla otsese maksejõuetuse ohu olukorras tehtud tehingute puhul kolm kuni üheksa kuud, tagatisõiguste loomise korral kuus kuni 12 kuud, tehingute puhul seotud osapooltega üks kuni kaks aastat ja võlausaldajate petmise kavatsusega tehtud tehingute puhul kolm

kuni viis aastat;

- kohustus tõendada, kas tegu on võimalik vaidlustada või mitte, on põhimõtteliselt sellel osapoolel, kes väidab, et tegu on võimalik vaidlustada; tehingute puhul seotud osapooltega on tõendamiskohustus seotud isikul;

1.4. Soovitus ühtlustada likvideerijate kvalifikatsioonile ja tegevusele esitatavate nõuete üldaspektid

- likvideerija peab heaks kiitma liikmesriigi pädev asutus või määrama liikmesriigi pädeva jurisdiktsiooniga kohus, ta peab olema hea mainega ning ülesannete täitmiseks vajaliku haridusega;
- likvideerijal peab olema pädevus ja kvalifikatsioon hinnata võlgniku üksuse olukorda ja võtta üle äriühingu juhtimisülesanded;
- maksejõuetuse menetluse algatamise järel peaks likvideerija saama volituse teha kuue kuu jooksul tagasiulatuva jõuga otsuseid varade kaitseks juhtudel, kus äriühing on asunud kapitali ümber paigutama;
- likvideerijal peab olema võimalus vastavalt kohandatud eelismenetluste teel äriühingule võlgnetatavad summad alternatiivina võlakohustuste üleandmisele enne võlausaldajate nõuete rahuldamist sisse nõuda;
- likvideerija peab olema sõltumatu maksejõuetuse menetlusega seotud võlausaldajatest ja muudest sidusrühmadest;
- huvide konflikti korral peab likvideerija ametist tagasi astuma.

1.5. Soovitus restruktureerimiskavade aspektide ühtlustamise kohta

Euroopa Parlament teeb ettepaneku ühtlustada restruktureerimiskavade koostamise, mõju ja sisu aspektid järgmiselt:

- võlgnikud või likvideerijad võivad esitada alternatiivina õigusnormide järgimisele restruktureerimiskava;
- see kava peab sisaldama võlausaldajate nõuete rahuldamise ja võlgniku vastutuse eeskirju pärast maksejõuetusmenetluse lõppemist;
- see kava peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab võlausaldajatel otsustada, kas neil on võimalik see kava heaks kiita;
- kava tuleb heaks kiita või tagasi lükata asjaomases kohtus toimuva erimenetluse korras;
- kahjuta võlausaldajad või pooled, keda kava ei mõjuta, ei tohiks olla volitatud kava

hääletama, või vähemalt ei tohiks neil olla võimalik seda takistada.

2. osa: Soovitus seoses nõukogu 29. mai 2000. aasta maksejõuetusmenetlust käsitleva määruse (EÜ) nr 1346/2000 läbivaatamisega

2.1. Soovitus maksejõuetuse määruse reguleerimisala kohta

Euroopa Parlament on seisukohal, et maksejõuetuse määruse reguleerimisala tuleks laiendada maksejõuetusmenetlustele, kus võlgniku omand säilib või kus on määratud esialgne likvideerija. Maksejõuetuse määruse lisa A tuleks sellele vastavalt muuta.

2.2. Soovitus mõiste kohta „põhihuvide kese”

Euroopa Parlament on seisukohal, et maksejõuetuse määrus peaks sisaldama mõiste „põhihuvide kese” määratlust, mis oleks formuleeritud nii, et oleks takistatud kuritahtlik meelepärase kohtualluvuse valimine. Euroopa Parlament teeb ettepaneku lisada määrusesse ametlik määratlus põhjenduse 13 alusel, mis käsitleb kolmandate isikute objektiivset võimalust põhihuvide keset tuvastada.

Euroopa Parlament on seisukohal, et määratlus peab hõlmama selliseid tunnuseid nagu peamise äritegevuse kindlaksmääratavus väljastpoolt, varade asukoht, tegutsemis- või tootmistgevuse kese, töötajate töökoht jne.

2.3. Soovitus mõiste „tegevuskoht” kohta teisese menetluse kontekstis

Euroopa Parlament on seisukohal, et maksejõuetuse määrus peaks sisaldama mõistet „tegevuskoht”, mille all mõistetakse iga tegevuskohta, kus toimub võlgniku alaline majandustegevus, mis hõlmab tööjõudu ja materiaalseid vahendeid ning teenuseid.

2.4. Soovitus kohtute koostöö kohta

Euroopa Parlament on seisukohal, et maksejõuetuse määruse artikkel 32 peaks tagama mitte ainult likvideerijate, vaid ka kohtute vahelise selgesõnalise teavitamis- ja koostöökohustuse.

Maksejõuetuse põhimenetluse ja teisese menetluse algatamise korral tuleks ühtlustada menetluste tähtsajad ja neid lühendada;

2.5. Soovitus vältimismeetmete kindlate aspektide kohta

Euroopa Parlament on seisukohal, et maksujõuetuse määruse artikkel 13 tuleks läbi vaadata, et see ei soodustaks piiriüleste vältimismeetmete võtmist, vaid aitaks ennetada seda, et meelepärase õiguse valimise klausli abil võetaks vältimismeetmeid.

Igal juhul peaks vältimismeetmetega seotud sätete läbivaatamisel arvestama sellega, et

maksejõuetute ematettevõtjate terved tütarettevõtjad ei tohiks muutuda maksejõuetuks seetõttu, et võetakse vältimismeetmeid, kuigi võlausaldajate huvides oleks olnud müük tegevust jätkava kontsernina.

3. osa: Soovitused kontsernide maksejõuetuse kohta

Kontsernide erinevast võimalikust lõimumisastmest tulenevalt on Euroopa Parlament seisukohal, et komisjon peaks esitama paindliku ettepaneku kontsernide maksejõuetuse reguleerimise kohta, võttes arvesse järgmist:

1. Kui organisatsiooniline/omandistruktuur võimaldab, tuleks igal juhul kohaldada järgmist lähenemist:

- A. Menetlus tuleks algatada liikmesriigis, kus asub kontserni peakorter. Menetluse algatamise tunnustamine peaks olema automaatne.
- B. Peamise menetluse algatamine peaks tooma kaasa teiste kontserni liikmete vastu muus liikmesriigis algatatud menetluse peatamise.
- C. Ametisse tuleks nimetada ainult üks pankrotihaldur.
- D. Igas liikmesriigis, kus on algatatud täiendavad menetlused, tuleks luua komisjon, et kaitsta ja esindada kohalike võlausaldajate ja töötajate huve.
- E. Kui on võimatu kindlaks teha, milline vara millisele võlgnikule kuulub, või hinnata ettevõtjatevahelisi nõudeid, peaks kinnisasjade liitmisel erandina arvestama tagasinõudega.

2. Detsentraliseeritud kontsernide maksejõuetuse menetluse korral peaks see vahend nägema ette järgmist:

- A. Eeskirjad, millega nähakse ette kohustuslik kooskõlastamine ja koostöö kohtute vahel, kohtute ja maksejõuetushaldurite vahel ja maksejõuetushaldurite vahel.
- B. Eeskirjad selliste kohtuotsuste vahetu tunnustamise kohta, mis käsitlevad maksejõuetuse menetluste alustamist, teostamist ja lõpetamist ja selliste menetlustega seoses tehtud otsuseid.
- C. Eeskirjad likvideerijate ja võlausaldajate kohtutele juurdepääsu kohta.
- D. Eeskirjad, millega hõlbustatakse ja edendatakse kohtutevaheliste eri koostöövormide kasutamist, et kooskõlastada maksejõuetuse menetlusi ja luua tingimused ning tagatised, mida tuleks kohaldada selliste koostöövormide suhtes. See puudutaks teabevahetust, tegevuse kooskõlastamist ja ühiste lahenduste väljatöötamist järgmiselt:
 - kohtutevaheline teabevahetus kõikide vahenditega;
 - võlgnike varade ja äriasjade haldamise ning järelevalve kooskõlastamine;

- maksejõuetuskokkulepete üle läbirääkimiste pidamine, nende heakskiitmine ja rakendamine seoses menetluse kooskõlastamisega;
 - kuulamiste kooskõlastamine.
- E. Eeskirjad, millega võimaldatakse ja edendatakse kõikide menetluste jaoks ühise likvideerija ametisse nimetamist, kelle nimetavad asjaomased kohtud ning keda abistavad kohalikud esindajad, kes moodustavad juhtkomitee; eeskirjad, millega kehtestatakse juhtkomitee liikmete vahelist koostööd reguleeriv menetlus.
- F. Eeskirjad, millega võimaldatakse ja edendatakse piiriüleste maksejõuetuskokkulepete sõlmimist, mis käsitlevad vastutuse jagamist menetluse läbiviimise ja haldamise eri aspektide eest asjaga seotud eri kohtute ning maksevõimetushaldurite vahel, ja mis sisaldavad järgmist:
- vastutuse jagamine kokkuleppe osaliste vahel;
 - abi kättesaadavus ja kooskõlastamine;
 - varade tagasisaamise kooskõlastamine võlausaldajate üldistes huvides;
 - nõuete esitamine ja töötlemine;
 - kommunikatsioonimeetodid, sealhulgas keel, sagedus ja vahendid;
 - varade kasutamine ja võõrandamine;
 - ümberkorraldamiskavade kooskõlastamine ja ühtlustamine;
 - kokkuleppega konkreetselt seotud küsimused, sealhulgas muutmine ja lõpetamine, tõlgendamine, mõjususe ning vaidluste lahendamine;
 - menetluste haldamine, eriti seoses menetluste peatamise või osalistevaheliste kokkulepetega teatud õiguslikke meetmeid mitte võtta;
 - kaitsemeetmed;
 - kulud ja tasud.

4. osa: Soovitus ELi maksejõuetusregistri loomise kohta

Euroopa Parlament teeb ettepaneku luua Euroopa e-õiguse portaali raames ELi maksejõuetuse register, mis peaks sisaldama iga algatatud piiriülese maksejõuetusjuhtumi puhul vähemalt järgmist:

- asjakohased kohtukorraldused ja -otsused;
- likvideerija ametisse nimetamine ja tema kontaktandmed;
- nõuete esitamise tähtajad.

Nende andmete kandmine EL registrisse peaks olema kohtutele kohustuslik.

Teave peaks olema esitatud selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus menetlust alustatakse, ja inglise keeles.

SELETUSKIRI

Õiguskomisjonis pidas 23. märtsil 2011 seminari maksejõuetusmenetluse ühtlustamise kohta ELi tasandil. Seminari eesmärk oli selgitada välja liikmesriikide maksejõuetusõiguse valdkonnad, mida oleks võimalik ühtlustada. Kuulamist ette valmistades tellis õiguskomisjon uuringu „Maksejõuetusõiguse ühtlustamine ELi tasandil”. Käesoleva raporti soovitusel on arvestatud selles uuringus ja kuulamise käigus esitatud ekspertide mõtetega, mida selgitati täpsemalt kaasdokumentides.

Kuulamise käigus nimetatud eri küsimuste raames soovitati tulevaste seadusandlike algatuste jaoks neljaosalist struktuuri: 1) ühtlustada, kui võimalik, 2) lisaks ühtlustamisele vaadata läbi maksejõuetuse määruse need osad, mis on endiselt asjakohased ja mille puhul praktika on näidanud, et paranduste tegemine on võimalik, 3) parandada likvideerijate koostööd ja üldist koostööd haldustasandil selliste juhtumite korral, kus kontserni kuuluvad äriühingud muutuvad maksejõuetuks, ja 4) luua maksejõuetusjuhtumite ELi register.

See neljaosaline struktuur ei piira tulevaste seadusandlike ettepanekute struktuuri ega õigusaktide valikut. See kajastab vaid mudelit, mille kohaselt raportööri ettepanekud on välja töötatud.

Soovituste valdkonna osas piirdub raportöör oma raportis artiklis 1 määratletud maksejõuetuse määruse reguleerimisalaga.

Soovitused on suunised komisjonile. Kuna raportöör tunneb Saksa õigussüsteemi, võib enamus ettepanekuid meenutada Saksa maksejõuetusõigust. Raportöör peab soovitusi komisjonile lähtepunktiks täiendava põhjaliku uurimise alustamiseks seadusandlike ettepanekute koostamise ettevalmistamiseks.

Raportöör on teadlik, et käesolevas raportis sisalduvad soovitusel põhjustavad vastuolulisi arutelusid. Raportöör teab, et maksejõuetusõigus on liikmesriigiti väga erinev. Seetõttu sooviks raportöör jätta välja sellised küsimused, mis võivad viia selles varases aruteluetaapis mõttetult pikaks venida võivate aruteludeni. Kõik aspektid, mida selles raportis sõnaselgelt ei ole märgitud, on jäetud välja tahtlikult, näiteks lepingute käsitlemisega seotud aspektid (muu hulgas töölepingud, vt maksejõuetuse määruse artiklit 10) või omandireservatsioon (vt maksejõuetuse määruse artiklit 7).

1) Ühtlustamine

a) Tähtajad üldiselt

Tähtajad kajastavad tasakaalu selliste aspektide vahel nagu ettevõtja huvi otsida võimalusi äriühingu päästmiseks ja võlausaldajate huvi kaitsta oma nõudeid. Kindlaksmääratud tähtaegade soovitamine võib osutuda raskeks. Seetõttu eelistab raportöör soovitada ajavahemikud, mille piires liikmesriigid võivad leida oma eesmärgile vastavad asjakohased

tähtajad.

b) Maksejõuetusmenetluse algatamine

Maksejõuetuse määruses sätestatakse, et menetluse algatanud riik sätestab tingimused, eelkõige määrab see riik kindlaks, milliste võlgnike suhtes saab maksejõuetusmenetlust algatada (artikli 4 lõike 2 punkt a), maksejõuetusmenetluses käsitletavat varad ning selliste varade käsitlemise (artikli 4 lõike 2 punkt b). Uues direktiivis tuleks need aspektid ühtlustada, et kohe alates menetluse algatamisest valitseks suurem õiguskindlus.

c) Nõuete esitamine

Maksejõuetuse määruse IV peatükis esitatakse põhinõuded nõuete esitamiseks. Maksejõuetuse määruse kohaselt sätestatakse nõuete esitamine, kontrollimine ja kinnitamine menetluse algatanud riigi seadustes (artikli 4 lõike 2 punkt h); sama kohaldatakse võlgniku vara suhtes esitatavate nõuete suhtes (artikli 4 lõike 2 punkt g). Nõuete esitamise jne ühtlustamine lisaks võlausaldajate õiguskindlust.

Tähtaja ajavahemik peaks kajastama tasakaalu selliste huvide vahel nagu üksikvõlausaldaja huvi kaitsta oma konkreetset nõuet, võlausaldajate kogukonna huvi algatada menetlus, likvideerija huvi hallata huvide rahuldamist selgel alusel ja võlgniku huvi rahuldada võlausaldajate nõuded nii suures mahus kui võimalik.

d) Vältimismeetmed

Maksejõuetuse määruse artikli 4 lõike 2 punktis m sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad kõiki võlausaldajaid kahjustavate õigustoimingute tühiseks tunnistamise korda. Määruse artiklis 13 on ühtlasi sätestatud erand. Nimetatud artikli 4 lõike 2 punkti m ei kohaldata juhul, kui kõiki võlausaldajaid kahjustanud tegevusest kasu saanud isik tõendab, et „kõnealuse tegevuse suhtes kohaldatakse menetlust algatava riigi seaduse asemel mõne teise liikmesriigi seadust” ning „kõnealuse seaduse alusel ei ole võimalik tema tegevust mingil viisil vaidlustada”. Ühtlustamine selles osas piiraks maksejõuetuse määruse artikli 13 reguleerimisala ja võib seeläbi aidata kaasa võlausaldajate võrdsele kohtlemisele siseturul ning vähendada likvideerijate õiguskindlusetust.

Tähtaegade ja ajavahemike ühtlustamisel tuleb saavutada tasakaal selliste aspektide vahel nagu aluspõhimõtte anda äriühingutele teine võimalus ning aidata neil ellu jääda, õiguspäraste võlausaldajate huvid maksejõuetusmenetluses ja menetluses mitteosalevate nn uute võlausaldajate usaldus. Raportööri soovitus tuleb nii siin kui mujal mõista arutelu lähtepunktina.

e) Likvideerijad

Maksejõuetuse määruse artikli 2 punktis b esitatakse likvideerija mõiste, mida kasutakse ka selles raportis. Artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt määrab menetluse algatanud riik kindlaks likvideerija volitused ja artiklid 18 ning 19 sisaldavad likvideerijat käsitlevaid alussätteid. Kuigi raportöör ei püüa selles etapis likvideerijate volitusi ja ülesandeid ühtlustada, soovib ta siiski soovitada mõningaid ühiseid nõudmisi. Teatud ühtlustamine selles valdkonnas toetaks

tihedamat koostööd likvideerijate vahel ja edendaks võrreldavust sellel ametialal.

f) Restruktureerimiskava

Kooskõlas poliitilise tahtega anda teine võimalus äriühingutele, kellel on oht jääda maksejõuetuks või kes on jäänud maksejõuetuks, tahaks raportöör kasutada mõne liikmesriigi seadustes välja töötatud restruktureerimiskava.

2) Maksejõuetuse määruse muutmine

Selles osas esitatud soovitusel piirduvad ainult nende aspektidega, mida komisjon peaks maksejõuetuse määruse muutmisel raportööri arvates kindlasti arvesse võtma.

Raportöör on sisukohal, et reguleerimisala tuleks laiendada, et hõlmata need menetlused, kus juhtkond säilitab kontrolli äriühingu üle, kuna see võimaldaks valdusõiguse säilitanud võlgnikul kasutada äritegevuse restruktureerimiseks mitut mehhanismi.

Põhihuvide kese on väga oluline kontseptsioon, kuna selle määratlusest sõltub maksejõuetuse seaduse peamine kohtualluvus: milline kohus on pädev algatama põhimenetlust ja millist õigust kohaldatakse. Seda kontseptsiooni aga välja töötatud ei ole ja see põhjustab ebakindlust.

Tegevuskoha mõiste peaks hõlmama teenused, mitte ainult tööjõudu ja materiaalseid vahendeid.

Artiklis 32 sätestatud teavitamis- ja koostöökohustus peaks kehtima mitte ainult likvideerijate, vaid ka kohtute suhtes.

3) Kontsernid

Maksejõuetuse määrust kohaldatakse vaid üksikute äriühingute suhtes ja ELi tasandil puuduvad õigusaktid kontsernide maksejõuetuse kohta, kuigi kontsernid on väga levinud äritegevuse vorm majanduselus. Sellel väljajätmisel on olulised negatiivsed tagajärjed. Raportöör on teadlik eri kontsernistruktuuride ja sama kontserni kuuluvate äriühingute vaheliste suhete suurtest erinevustest ja sellest tulenevalt asjaolust, et sama lahendust ei saa kohaldada igat tüüpi kontsernide suhtes, vähemalt mitte liikmesriikide maksejõuetusõiguse praegust seisust arvestades.

Ideaaljuhul peaks kontsernide maksejõuetust haldama üks kohus, mis kohaldab oma maksejõuetusseadust. Selline lahendus hõlbustab kooskõlastamist ja teabeedastust, hoiab kokku kulused, maksimeerib varade väärtust ja kergendab äriühingute päästmist. Eri liikmesriikide kohtutes on seda juba edukalt kohaldatud. See on võimalik tsentraalselt kontrollitud kontsernide puhul.

Horisontaalsete kontsernide puhul teeb raportöör ettepaneku luua eeskirjad koostöö tegemiseks kohtute ja maksevõimetushaldurite vahel, tuginedes UNICTRALi õigussuunistele

maksejõuetusõiguse kohta (kolmas osa).

4) Register

ELi registri loomine on vajalik selleks, et võlausaldajad ja kohtud saaksid teha kindlaks, kas teises liikmesriigis on algatatud maksejõuetusmenetlus ja millised on tähtajad ning üksikasjad nõuete esitamiseks.

12.7.2011

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

koos soovitud komisjonile maksejõuetusmenetluse kohta ELi äriühinguõiguse kontekstis (2011/2006(INI))

Arvamuse koostaja: Sharon Bowles

(Algatus – kodukorra artikkel 42)

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on arvamusel, et finantsasutuste puhul peaksid piiriüleised saneerimis- või likvideerimiskavad olema õiguslikult täitmisele pööratavad ja tuleks kaaluda nende kohaldamist kõigile süsteemselt olulistele ettevõtetele, isegi kui tegemist ei ole finantsasutustega, ning on arvamusel, et see on oluline samm asjakohase piiriülese maksejõuetusraamistiku loomisel;
2. rõhutab, et ELi äriühinguõiguse kontekstis peaks piiriülene maksejõuetuskord ühiste miinimumnormide ja lõppkokkuvõttes ka ühise kriisilahendus- ja maksejõuetusõigussüsteemiga olema osa üldisema Euroopa kriisiohjeraamistiku vahenditest;
3. on arvamusel, et maksejõuetusmenetlust reguleerivad sätted peavad võimaldama erikorra kehtestamist põhilisi teenuseid pakkuvate elujõuliste üksuste, nagu näiteks maksesüsteemide ja muude saneerimis- või likvideerimiskavades kindlaks määratud mehhanismide lahutamiseks, ning seoses sellega on veendunud, et peale selle peaksid liikmesriigid tagama, et nende maksejõuetusõigus sisaldab asjakohaseid sätteid, mis võimaldavad ELi tasandi erikorra maksejõuetute piiriüleste konglomeraatide elujõulisteks üksusteks lahutamiseks;
4. on seisukohal, et sel eesmärgil võiks vastupidine stressitestimine olla kasulik vahend,

mille abil hõlbustada piiriüleste konglomeraatide korrapärast lahutamist saneerimis- või likvideerimiskavade raamistikus;

5. on arvamusel, et maksejõuetusmenetlustes tuleks arvesse võtta kontsernisiseseid ülekandmisi selle kindlustamiseks, et vajaduse korral oleks võimalik õiglase tulemuse saavutamiseks varad piiriüleselt tagasi nõuda;
6. täheldab, et teatud investeerimisettevõtteid, eelkõige kindlustusettevõtteid, ei saa silmapilkselt niisama likvideerida ja nende ettevõtete jaoks on vaja lahendusi, mis võimaldavad aja jooksul varad võrdselt jagada; on seisukohal, et ettevõtte üleminekut, kahjude kõrvaldamist või tegevuse jätkamist ei tohi takistada, vaid pigem tuleb need prioriteediks seada;
7. on arvamusel, et otsus kaasata maksejõuetusmenetlustesse kontsernid tervikuna, mitte ainult üksikud juriidilised isikud, peaks olema suunatud tulemustele ja arvestama kõiki võimalikke otsusega kaasnevaid mõjusid, nagu muude kriisilahendamise vahendite kasutuselevõtmine või ühe kontserni raames mitut kaubamärki hõlmavatele tagatisskeemidele avaldatav mõju;
8. usub, et järjestuses samal tasandil olevaid võlausaldajaid tuleks riiklikes õigusaktides kohelda võrdselt kogu ELis, ja et järjestuse aluseks ei saa olla üksnes asukoht;
9. on arvamusel, et eesmärkide hulka peaks kuuluma ka tegevuskava koostamine täielikult ühtsustatud piiriülese maksejõuetusmenetluse saavutamiseks kogu ELis ja aktiivne püüdlamine rahvusvahelise konsensususe poole vähemalt suurte konglomeraatide korral; on seisukohal, et ühtlustatud raamistik peaks muu hulgas keskenduma järgmistele tegevustele:
 - finantsasutuste ja konglomeraatide likvideerimise haldusmenetluse kehtestamine, et soodustada kiiremat ja nõuetekohasemat likvideerimist, kui see on võimalik kohtumenetluste puhul;
 - tagasinõudmishagide eelisjärjestuse ja eeskirjade kehtestamine;
 - rahvusvaheliste finantskontsernide maksejõuetuse kooskõlastamine ja tõhus haldamine;
10. on arvamusel, et sel eesmärgil oleks asjakohane uurida kautsjonimenetluste ja standardite, sh võla aktsiatesse konverteerimise ühtlustatud määratlemist piiriüleste konglomeraatide suhtes;
11. juhib tähelepanu, et õiguslik ühtlustamine on vaid üks (ja tõenäoliselt kõige lihtsam) osa protsessis, mille abil tagatakse tulevikus rahvusvaheline nõuetekohane kriiside lahendamine; märgib, et ühtlustamine iseenesest ei ole rahvusvahelise nõuetekohase kriiside lahendamise piisav eeltingimus, ja et lõppkokkuvõttes sõltub lahendus sellest, kas riigid saavutavad kokkuleppe menetluste kooskõlastamise tõhusama mehhanismi suhtes.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 38 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Thijs Berman, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Danuta Jazłowiecka, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Theodoros Skylakakis, Gianluca Susta, Pablo Zalba Bidegain
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ismail Ertug, Knut Fleckenstein, Claudiu Ciprian Tănăsescu

31.5.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

koos soovitud komisjonile maksejõuetusmenetluse kohta ELi äriühinguõiguse kontekstis (2011/2006(INI))

Arvamuse koostaja: Julie Girling

(Algatus vastavalt kodukorra artiklile 42)

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil:

– lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et pankrotivara haldamist reguleerivad eeskirjad puudutavad mitmeid õigusvaldkondi, näiteks maa-, töö- ja lepinguõigust, millest mõned on väga keerukad ning liikmesriigiti erinevad, mis takistab nii pankrotimenetluse ja ümberstruktureerimisega seotud menetluse lihtsustamist kui ka ELis asuvate võlausaldajate võrdset kohtlemist;
2. märgib, et asutamisvabadus ja ettevõtete liikmesriikide vahelise liikuvuse suurenemine on näidanud vajadust parema kooskõlastamise ja pankrotiõiguse teataval tasemel ühtlustamise järele, et võidelda negatiivse mõju vastu, mida nn pankrotiturism avaldab ettevõtete töötajatele;
3. on arvamusel, et pankrotimenetluse ulatuslikum ühtlustamine edendab võrdsust ning võib positiivselt mõjuda liikmesriikide konkurentsivõimele ning seeläbi potentsiaalsetele tööhõivevõimalustele; on lisaks arvamusel, et liikmesriikide pankrotiõiguse ja ümberstruktureerimist käsitleva õiguse erinevused loovad takistusi, konkurentsieeliseid ja/või ebasoodsa konkurentsiolukorra ELi sisese piiriülese tegevuse või piiriülese omandilise kuuluvusega ettevõtetele; on seisukohal, et pankrotiõiguse ühtlustamine aitab veelgi edendada võrdseid võimalusi, annab ettevõtetele vähem põhjust nn pankrotiturismiks, kaotab takistused pankrotistunud ettevõtete edukalt

ümberstruktureerimiselt ja kaitseb töökohti, võimaldades seega töötajatele suuremat kaitset;

4. rõhutab, et kuigi töödigus kuulub liikmesriikide pädevusse, võib pankrotiseadus avaldada mõju töödigusele, ja et suureneva üleilmastumise ja majanduskriisi kontekstis tuleb maksejõuetuse küsimust vaadelda töödiguse perspektiivist, sest mõistete „töö” ja „töötaja” erinev määratlemine liikmesriikides ei tohiks seada ohtu töötajate õigusi ettevõtte maksejõuetuse korral; rõhutab siiski, et iga konkreetne maksejõuetuse teemaline arutelu ei peaks automaatselt olema ettekäändeks töödiguse reguleerimiseks ELi tasandil;
5. on seisukohal, et hoolimata direktiivi 2008/94/EÜ artikli 4 sätetest on ajavahemik, mille jooksul garantiiasutus peab maksma rahuldamata nõudeid, endiselt liiga lühike ja selliste maksete ülemmäärad endiselt liiga madalad muu hulgas ka direktiivi rakendamise osas valitsevate suurte liikmesriikidevaheliste erinevuste tõttu;
6. võtab murega teadmiseks asjaolu, et pankrotimenetlused mõjutavad üha arvukamalt töötajaid, mida võib seostada finants- ja majanduskriisi tõsise majandusliku ja sotsiaalse mõjuga; märgib, et süsteemset mõju avaldavate piiriüleste finantseerimisasutuste olemus võimendab nende rolli selles valdkonnas;
7. on seisukohal, et direktiivi 2008/94/EÜ eesmärk on tagada töötajatele ettevõtte maksejõuetuse korral minimaalne kaitsetase, säilitades seejuures liikmesriikidele piisava paindlikkuse; juhib tähelepanu asjaolule, et rakendamise osas valitsevad liikmesriikide vahel erinevused ning palub neid erinevusi arvesse võtta,
8. väljendab heameelt asjaolu üle, et direktiivi 2008/94/EÜ reguleerimisala hõlmab selgelt ka osalise töötaja, tähtajalise lepingu ja ajutise töösuhtega töötajaid, ning on seisukohal, et ettevõtte maksejõuetuse korral tuleks paremat kaitset pakkuda ka töötajatele, kes ei tööta standardse lepingu alusel;
9. tunnistab, et võlausaldajate järjestamisel puudub praegu ühtsus, mis vähendab kohtumenetluste tulemuste prognoositavust; peab siiski vajalikuks suurendada töötajate nõuete prioriteetsust võrreldes muude võlausaldajate nõuetega;
10. on seisukohal, et direktiivi 2008/94/EÜ kohaldamisala, eelkõige rahuldamata nõuete määratlus, on liiga lai, sest paljud liikmesriigid kohaldavad töötasu kitsast tõlgendust (nt jättes sellest välja lahkumistoetuse, preemia, hüvitamiskokkulepped jne), mille tulemusel võivad olulised nõuded täitmata jääda;
11. märgib, et liikmesriigid on pädevad ise määratlema palga ja töötasu mõisteid, eeldusel et nad järgivad töötajate võrdsuse ja mittediskrimineerimise üldpõhimõtteid, nii et kõikides töötajaid potentsiaalselt kahjustavates maksejõuetusega seotud olukordades oleks võimalik neile maksta hüvitisi direktiivi 2008/94/EÜ sotsiaalse eesmärgi kohaselt ja nii, et hüvitise alammäär määratletakse hiljem;
12. peab vajalikuks määrata riiklikul tasandil kindlaks garantiiasutuse kompenseeriva minimaalse väljamakse suurus, mis arvutatakse kas töösuhte päritoluriigi miinimumpalga või viimase kuue kuu keskmise kuupalga alusel; on seisukohal, et garantiifondi tehtav väljamakse peab igal juhul

- a) olema kooskõlas võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise põhimõttega;
- b) jätma välja preemiad;
- c) hõlmama sotsiaalkindlustusmakseid;
- d) hõlmama mitterahalisi hüvitisi;
- e) nägema ette kiire ja tõhusa menetluse juhuks, kui vaidlus on seotud garantiiasutusega;

on lisaks arvamusel, et rahuldamata nõuete mõiste peab hõlmama koondamistasu, mida võlgnik ei suutnud maksta, et selliste maksete ülemmäär ei tohi olla väiksem kui eespool nimetatud tingimuste alusel arvatud summa ja et vaja on ka ühtlustada asjakohaste menetluste ajalist raamistikku (kuni üks aasta) ning garantiifondide sekkumist, et võimaldada maksete tegemist, samuti ajavahemikku, mille jooksul asjaomased summad maksta tuleb (aasta enne menetluse algatamist ja aasta pärast seda, kui nõue hõlmab kõnealust ajavahemikku);

- 13. juhib tähelepanu töölepingute olemuse muutumisele kogu ELis ja selliste lepingute mitmekesisusele liikmesriikides; ei pea seepärast hetkel võimalikuks töötaja mõiste määratlemist üleeuroopalisel tasandil;
- 14. on seisukohal, et tuleks luua piiriüleste pankrotimenetluste teabekeskus, mis peaks elektroonilist maksejõuetusregistrit, kus sisalduks teave menetluste algatamise ja maksejõuetust käsitlevate põhiliste õigusnormide kohta, et hõlbustada töötajate ja garantiiasutuste nõuete sissenõudmist;
- 15. on seisukohal, et kui vähegi võimalik, siis tuleks vältida direktiivi 2008/94/EÜ (töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral) reguleerimisala osas erandite tegemist;
- 16. on seisukohal, et garantiiasutuste rolli tuleks toetada sotsiaalpartnerite asjakohase kaasamise abil;
- 17. juhib tähelepanu asjaolule, et praegu ei ole olemas reegleid samasse kontserni kuuluvate eri ettevõtete pankrotimenetluste kooskõlastamise kohta; juhib tähelepanu vajadusele, et töötajate huvide kaitseks võetaks ELi tasandil vastu eeskirjad, milles käsitletakst äiendavalt rahvusvaheliste kontsernide maksejõuetuse kooskõlastamist ja tõhusat haldamist; rõhutab lisaks, et alltöövõtuahela kohustusi käsitlevad eeskirjad võivad aidata kaitsta töötajaid, keda pankrotimenetlus mõjutab;
- 18. on seisukohal, et kuritarvitamise mõiste on vaja määratleda Euroopa Kohtu praktika ja eelkõige 11. septembril 2003 kohtuasjas C-201/01 *Walcher*¹ langetatud otsuse kohaselt kui mis tahes kuritarvitus, mis kahjustab garantiiasutuse tegevust, niivõrd kui sellega luuakse kunstlikult töötasu nõue ja tekitatakse seega nimetatud asutuse jaoks ebaseaduslikult maksekohustus, võttes arvesse kuupäeva, mil tööandja muutus maksejõuetuks;

¹ EKL 2003, lk I-8827.

- lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised lisa esitatud soovitused:
19. nõuab kõigi liikmesriikide ettevõtlus- ja äriregistrite eest vastutavate asutuste vahel teabevahetuse kohustuslikuks muutmist, et kaitsta töötajate õigusi;
 20. nõuab põhimenetluse ja teisese menetluse ajakavade ühtlustamist ja lühendamist, et kaitsta palgatöötajaid ja võimaldada neile õiguskindlust;
 21. nõuab, et pankrotimenetluse ühtlustamise määr ei oleks väiksem kui see, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 1346/2000 ja direktiiviga 2008/94/EÜ;
 22. palub komisjonil viia määrusesse (EÜ) nr 1346/2000 selle järgmise läbivaatamise käigus sisse järgmine põhjendus:

„võttes arvesse direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral;”.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.5.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 33 -: 3 0: 8
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Richard Falbr, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sergio Gutiérrez Prieto, Jan Kozłowski, Evelyn Regner
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Liam Aylward, Ashley Fox

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 24 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Toine Manders
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Giuseppe Gargani